

ПРОШЕНИЕ

отъ жителитѣ на Татаръ-Пазарджикския окръгъ
до шестътѣхъ велики сили.

„Както и слѣдъ всички ноти и фермани издадени „до сега отъ Султана, каквито сж хатишерифътъ отъ „1839 г. и хатюмаумътъ отъ 1856 г., *злосторствата* и „*насилствията*, упражнявани постоянно отъ мусулман- „ското население срѣщу насъ българитѣ, не прѣстанаха „*никога*, така и *днесъ още*, слѣдъ тържественото обявя- „ване на оттоманската конституция, която обѣщава на „всички безъ разлика подданици равенство, тия злостор- „ства и насилствия *слѣдватъ да се вършатъ непрѣкъс-* „*нато* противъ насъ, и то съ много по-голяма *яръсть* „отколкото по-напрѣдъ.

„Между насъ българитѣ и мусулманитѣ не сжщес- „твува никакво равенство нито по упражнение на рели- „гията, нито отъ гледна точка на обществения животъ. „Мусулманитѣ всѣкога сж гледали на насъ като на тѣмъ „подчинени сжщества, като на тѣхни *роби*, върху които „тѣ сж мислили, че могатъ, че иматъ безспорно *право* „да извършатъ всѣкакви злодѣяния и всѣкакви злоу- „потрѣбения, каквито станаха послѣдне извѣстни и на „Европа.

„Многобройни заповѣди и фермани се обнародваха „до сега много пжти отъ Султана и още по-голямо число „отъ прѣдписания и инструкции сж отправени до упра- „вителитѣ; *нищо*, обаче, отъ всичко това не се *държѣ*, „*нищо не се изпълни*. Султанътъ всѣкога биде прѣдста- „венъ като въодушевенъ отъ *дълбока любовъ къмъ всички* „*свои подданици безъ разлика на племе и на религия*. „Ние, обаче, увѣряваме, че всичко това е *било само на* „*книга*.